dosarul nr. 4 –714/2023
4-23032873-12-4-03 03 2023

H O T Ă R Î R E
În numele Legii

20 noiembrie 2023 mun. Chişinău

Judecătoria Chișinău,(*sediul Buiucani)*
în componenţă:
Preşedintele şedinţei, judecător Elena Costiuc,
Grefierilor: Tatiana Mătăsaru și Mihaela Coropcean,
Cu participarea: apărătorului Ruslan Cimpoi, ce acționează în interesele cet. Sărbușcă Natalia,

În lipsa: făptuitorului Sărbușcă Natalia și agentului constatator Baiu Alexandru din cadrul Inspectoratului de Poliție Buiucani, Direcției de Poliție mun.Chișinău, al IGP;

Examinând în şedinţă publică cauza contravenţională pornită de către agentului constatator Baiu Alexandru din cadrul Inspectoratului de Poliție Buiucani, Direcției de Poliție mun.Chișinău, al IGP în privinţa cet. Sărbușcă Natalia, ***** *a.n., IDNP* *****, *domiciliat în* *****, care se învinuieşte în săvârşirea contravenţiei prevăzute de art. 318[1] Codul contravențional, cât și contestația depusă de apărătorul Ruslan Cimpoi, ce acționează în interesele cet. Sărbușcă Natalia, împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție serie/nr.MAI05887503 din 23.02.2023, încheiat de Inspectoratul de Poliție Buiucani, Direcția de Poliție mun.Chișinău, al IGP în privinţa cet. Sărbușcă Natalia,–

C O N S T A T Ă:

La 01 februarie 2023, făptuitorul Sărbușcă Natalia, aflându-se în *****, a ignorat cerințele ordinului de restricție de Urgență nr. 22 din 01.02.2023, emis pe numele ultimei de către OS SP4 Inspectoratului de Poliție Buiucani.

Ca urmare a faptei contravenționale comise de cet. Sărbușcă Natalia, de către agentul constatator, din cadrul Inspectoratului de Poliție Buiucani, la 23 februarie 2023 s-a întocmit procesul – verbal cu privire la contravenție serie/nr. MAI05887503, în baza art. 318[1] din Codul contravențional, cauza fiind remisă în conformitate cu art. 395 alin. (1) pct. 1 lit. c) din Codul contravențional, spre examinare conform competenţei în instanţa de judecată.

Făptuitorul în privința căruia s-au întreprins măsurile necesare şi de rigoare privind citarea legală, nu s-a prezentat în judecată, prin urmare, odată ce în cauză, procedura citării legale a fost executată, însă, interesele acesteia au fost apărate de avocatul Ruslan Cimpoi; astfel, cu trimitere la prevederile art. 455 alin. (2) din Codul contravențional, s-a dispus examinarea demersului în absență, cu remiterea copiei de pe hotărâre.

Agentul constatator, în privința căruia s-au întreprins măsurile necesare şi de rigoare privind citarea legală, nu s-a prezentat în judecată, *dar, a înștiințat instanța privind motivele neprezentării, solicitând totodată, examinarea în absență*; prin urmare, odată ce în cauză, procedura citării legale a fost executată, cu trimitere la prevederile art. 455 alin. (2) din

Codul contravențional, s-a dispus examinarea demersului în absența agentului constatator, cu remiterea copiei de pe hotărâre.

Audiind opinia avocatului, prezent la proces, examinând materialele dosarului contravenţional raportat la temeiurile de drept material şi procesual care guvernează speţa dedusă judecăţii, instanța de judecată consideră că procesul contravenţional urmează a fi încetat, reieşind din următoarele considerentele.

Instanța reține că, pentru respectarea garanţiilor procedurale specifice în materie penală în ceea ce priveşte dreptul la un proces echitabil, printre care şi prezumţia de nevinovăţie, prevăzută de art. 6 § 2 din Convenţia Europeană a Drepturilor Omului, instanţa de judecată verifică legalitatea şi temeinicia procesului-verbal cu privire la contravenţie.

Cu referire la legalitatea procesului-verbal cu privire la contravenţie, analizând cuprinsul acestuia prin raportare la cerinţele prevăzute de lege sub sancţiunea nulităţii absolute și relative, instanţa constată că dispoziţiile legale în materie au fost respectate. Astfel, procesul-verbal cuprinde toate menţiunile prevăzute de art. 443 din Codul contravenţional.

Cu referire la contestația înaintată, instanța de judecată reține că aceasta a fost depusă la data de 29 iunie 2023, în instanța de judecată.

În cazul de față, instanța precizează că, prin procesul-verbal cu privire la contravenție a fost constatată fapta contravențională, cu remiterea materialului contravențional pentru examinare conform competenței instanței de judecată. Examinarea cauzei contravenționale, ca fază a procedurii contravenționale, se finalizează cu aducerea la cunoștința părților interesate a deciziei emise, în modul stabilit de lege. Odată cu aducerea la cunoștință a actului juridic prin care este aplicată sancțiunea contravențională, persoana are dreptul de a ataca actul juridic respectiv, fie prin depunerea contestației sau cu recurs în cazul emiterii unei hotărâri judecătorești. În context, instanța reține că, contestația împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție, reglementat de art. 448 Cod contravențional, *nu poate fi examinată, ca proceduri separate, mai întâi asupra faptei contravenționale și, ulterior, asupra sancțiunii contravenționale*. Or, procesul-verbal cu privire la contravenție, care a fost expediat unei alte autorități competente în scopul examinării și aplicării sancțiunii contravenționale nu pot fi supuse contestării în mod individual.

Astfel, instanța reține că, în speță, făptuitorul a depus contestație împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție, în lipsa deciziei de sancționare a agentului constatator. În contextul celor expuse supra, ținând cont de explicațiile Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din *Recomandarea nr. 41 cu privire la aplicarea prevederilor art. 448 Cod Contravenţional, contestaţia împotriva procesului-verbal cu privire la contravenţie*, contestația respectivă urmează a fi examinată în calitate de poziție de apărare a făptuitorului și apărătorului său în formă scrisă, însă nu prin prisma art. 448 al Codului contravențional.

Totuși, circumstanțele de fapt și de drept exprimate în ea, vor fi luate în considerație la cercetarea judecătorească și la adoptarea soluției în cadrul prezentei cauze contravenționale.

Ce ține de fapta contravențională incriminată în temeiul art. 318^1 Cod contravențional, în urma studiului materialelor cauzei contravenţionale, instanţa de judecată ajunge la ferma convingere că învinuirea înaintată este una pur formală, se bazează pe presupuneri și nu corespunde circumstanțelor de fapt stabilite în cauză.

La examinarea cauzei contravenţionale, instanţa de judecată va ține cont de rigorile art. 458 Cod contravențional, care indică „ *examinând cauza contravenţională, instanţa de judecată este obligată să determine, caracterul veridic al contravenţiei imputate, existenţa cauzelor care înlătură caracterul contravenţional al faptei, vinovăţia persoanei în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional, existenţa circumstanţelor atenuante şi/sau agravante, necesitatea sancţionării şi, după caz, caracterul sancţiunii contravenţionale, alte aspecte importante pentru soluţionarea justă a cauzei”.*

În conformitate cu prevederile art. 7 din Codul contravențional, *„persoana poate fi sancţionată numai pentru contravenţia în a cărei privinţă este dovedită vinovăţia sa, cu respectarea normelor prezentului cod*”.

Norma art. 10 din Codul contravențional, specifică că: *„constituie contravenţie fapta – acţiunea sau inacţiunea – ilicită, cu un grad de pericol social mai redus decât infracţiunea, săvârşită cu vinovăție, care atentează la valorile sociale ocrotite de lege, este prevăzută de prezentul cod şi este pasibilă de sancţiune contravenţională”.*

Conform art. 375 alin. (1) și (2) Cod contravențional: *„ Persoana acuzată de săvîrşirea unei contravenţii se consideră nevinovată atîta timp cît vinovăţia sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod. Nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăţia sa. (3) Concluziile despre vinovăţia persoanei în săvîrşirea contravenţiei nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condiţiile prezentului cod se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional”.*

Reieşind din normele vizate, dar şi analizând circumstanţele cauzei contravenţionale, instanţa de judecată remarcă faptul că, agentul constatator nu a acumulat probe suficiente şi verosimile întru susținerea actului de constatare a contravenției.

După prevederile art. 441 alin. (1) lit. a) Cod contravenţional, în cazul în care se constată că nu există faptul contravenției, instanţa încetează procesul contravenţional.

Analizând procesul – verbal cu privire la contravenție, instanța de judecată reține că, făptuitorului Sărbuşcă Natalia i-a fost incriminată fapta contravențională prevăzută la art. 318[1] Cod contravențional, fiind susținut în sarcina acestuia că, pe 01 februarie 2023, făptuitorul Sărbuşcă Natalia, aflându-se în *****, fiind domiciliul ultimei a ignorat cerințele ordinului de restricție de Urgență nr. 22 din 01.02.2023, emis pe numele ultimei de către OS SP4 Inspectoratului de Poliție Buiucani.

Generalizând cele expuse supra, instanța constată că, la redactarea procesului – verbal cu privire la contravenție, agentul constatator nu a acordat o deplină eficiență prevederilor articolului 441 alin. (1) lit. a) Cod contravenţional, potrivit cărora, în cazul în care se constată că nu există faptul contravenției, instanţa încetează procesul contravenţional. Astfel, instanța a ajuns la concluzia respectivă, din următoarele considerente.

Potrivit legislației contravenționale și a doctrinei de specialitate, contravenția de neexecutare a ordinului de restricţie de urgenţă, reținută în sarcina făptuitorului, se exprimă prin următorii indici calificativi: exercitarea în mod arbitrar a unui drept efectiv sau presupus prin încălcarea ordinii stabilite de legislație, dacă fapta nu constituie infracțiune.

- obiectul juridic special îl constituie relațiile sociale cu privire la exercitarea drepturilor subiective în strictă conformitate cu legea, fiind asigurată respectarea intereselor publice, precum și a drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau

juridice; victima a acestei contravenției fiind persoana fizică sau juridică ale căror drepturi și interese ocrotite de lege au suferit daune;

- latura obiectivă a contravenției judecate include următoarele trei semne: 1) fapta prejudiciabilă exprimată în acțiunea de exercitare în mod arbitrar a unui drept efectiv sau presupus prin încălcarea ordinii stabilite de legislație; 2) urmărire prejudiciabile, dacă fapta nu constituie o infracțiune; 3) legătura de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă și urmărire prejudiciabile. Din cele menționate reiese că acțiunea prejudiciabilă trebuie să îndeplinească cumulativ următoarele două condiții: a) să se exprime în acțiunea de exercitare a unui drept efectiv sau presupus; b) acest drept efectiv sau presupus să fie exercitat în mod arbitrar prin încălcarea ordinii stabilite de legislație;
- latura subiectivă a contravenției se caracterizează prin intenție directă sau indirectă;
- subiectul infracțiunii îl constituie, persoana fizică responsabilă care la momentul săvârșirii contravenției avea vârsta de 18 ani.

Raportând cele invocate supra, în raport cu materialul probator administrat în cauză, instanța de judecată, constată că, la examinarea cauzei contravenționale privind-o pe cet. Sărbușcă Natalia, agentul constatator nu a acordat o deplină eficiență prevederilor articolului 440 alin. (1) Cod contravențional, astfel încât activitatea desfășurată de acesta în partea ce vizează colectarea şi administrarea probelor, a fost una insuficientă și superficială or, în speță s-a constatat cu certitudine cazul că contravenția imputată făptuitorului – nu există.

Astfel, studiind ordinul de restricție de urgență nr. 22 din 01.02.2023 instanța observă, că agentul constatator nu a comunicat și nu i-a adus la cunoștință pretinsului făptuitor prezentul ordin, respectiv, neinformarea cet. Sărbușcă Natalia despre restricțiile aplicate, drepturile și obligațiile pentru răspunderea pentru neexecutarea cerințelor actului emis.

Astfel, concluzia agentului constatator precum că, făptuitorul, pe 01 februarie 2023, făptuitorul Sărbușcă Natalia, aflându-se în *****, fiind domiciliul ultimei a ignorat cerințele ordinului de restricție de Urgență nr. 22 din 01.02.2023, - este una pripită și nefondată, devreme ce fapta privind încălcarea acestui ordin de restricție – nu-i poate fi imputată, deoarece nu i-a fost comunicat potrivit procedurii.

Așadar, situația faptică stabilită de agentul constatator se contrazice cu materialele cauzei examinate în ședință or, careva acte din care ar rezulta că, cet. Sărbușcă Natalia ar fi încălcat prevederile ordinului de restricție de Urgență nr. 22 din 01.02.2023, - nu au fost prezentate în instanță, or, nu a fost administrată nici o dovadă, care ar confirma faptul, că agentul constatator i-a comunicat sub semnătură ordinul emis la 01.02.2023.

În concluzie, instanța notează că, în prezentul proces contravențional, agentul constatator a avut o activitate insuficientă în partea ce vizează stabilirea existenței faptei contravenționale și dacă acțiunile făptuitorului întrunesc acele elemente ale contravenției de neexecutare a ordinului de restricţie de urgenţă.

În susținerea poziției sale, instanța de judecată elucidează că, procesul-verbal cu privire la contravenție, nu poate face dovada deplină, prin el însuși, a existenței faptei, a autorului acesteia și a vinovăției or, este esențial faptul că, prezumția de veridicitate a faptelor constatate de agentul constatator și consemnate în procesul – verbal nu are caracter absolut, mai ales în cazul în care din probele administrate de „acuzare” instanța nu poate fi convinsă de vinovăția „acuzatului”, dincolo de îndoiala rezonabilă, cu atât mai mult în conjunctura în care, așa cum a fost stabilit în cauza pendinte, la materialele cauzei nu a fost

anexată de către agentul constatator nici o probă întru confirmarea învinuirii aduse cet. Sărbușcă Natalia, în afară de câteva fotografii care reprezintă exteriorul unui hotar de teren și a unui tomberon cu saci de gunoi care, în mod evident, nu sunt apte de a sta la baza unei decizii de sancționare.

Astfel, cu privire la contravenția a cărei săvârșire a fost incriminată făptuitorului, instanța a observat că, în cauză nu s-a făcut dovada veridicităţii situaţiei de fapt reţinute prin procesul – verbal contravenţional, constatată de agentul constatator, prin probe certe şi de netăgăduit, astfel încât în favoarea persoanei în privința căreia a fost întocmit procesul – verbal cu privire la contravenție acționează principiul *in dubio pro reo*. În lumina jurisprudenţei Curţii Europene a Drepturilor Omului, instanţa reţine că acesta este un principiu complementar prezumţiei de nevinovăţie. Înfăptuirea justiției cere ca judecătorii să nu se întemeieze, în hotărârile pe care le pronunță, pe probabilităţi, ci pe certitudini dobândite pe bază de probe decisive, complete, sigure, în măsură să reflecte realitatea obiectivă. De altfel, potrivit art. 375 alin. (3) din Codul contravențional, toate dubiile care nu pot fi înlăturate în condițiile legii trebuie apreciate în favoarea persoanei învinuite.

De asemenea, CEDO, în speţa Luka contra României a evidenţiat că art. 6 implică faptul că deciziile instanţelor trebuie să precizeze în mod suficient motivele pe care se întemeiază, astfel încât să arate că părțile au fost ascultate şi să garanteze posibilitatea unui control public al administrării justiției. Altfel spus, art. 6 îi atribuie „*instanţei*" obligaţia de a efectua o examinare efectivă a motivelor, argumentelor şi probelor părţilor, cu excepţia cazului în care se apreciază relevanţa acestora şi fără a fi înţeleasă ca implicând un răspuns detaliat pentru fiecare argument *(Van de Hurk împotriva Ţărilor de Jos, citată anterior, p. 19-20, pct. 59 şi 61).* Curtea evidenţiază că trebuie să se ţină seama de relevanţa şi incidenţa argumentului sau motivului cu privire la care instanţa nu s-a pronunţat la încheierea cauzei *[Jahnke şi Lenoble împotriva Franţei (dec.),nr. 40490/98, CEDO 2001-IX; şi Dima împotriva României, 16 noiembrie 2006].*

Față de cele ce preced, respectând principiul contradictorialității procesului contravenţional şi limitele judecării cauzei, cercetând şi apreciind probele prezentate în şedinţa de judecată din punct de vedere al pertinenţei, concludenţii, utilităţii şi veridicităţii, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, conform propriei convingeri, formate în urma examinării probelor în ansamblu, sub toate aspectele şi în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege, instanţa de judecată concluzionează că, în şedinţa de judecată nu a fost dovedită fapta contravenţională specificată la art. 318[1] Cod contravenţional, din care considerente, cu referire la dispoziţia art. 461 coroborată cu cea a art. 441 alin. (1) lit. a) Cod contravenţional, procesul contravenţional respectiv necesită a fi încetat pe motiv că nu există faptul contravenţiei.

Călăuzindu-se de prevederile art. 441 alin. (1) lit. a), art. 442, art. 460, art. art. 461 – 462 din Codul contravenţional, instanţa de judecată –

H O T Ă R Ă Ş T E:

Se încetează procesul contravenţional pornit în privinţa cet. Sărbușcă Natalia, ***** *a.n., IDNP ******, domiciliat în ******, care se învinuiește în săvârşirea contravenţiei prevăzute de art. 318[1] Cod contravenţional, pe motiv că nu există faptul contravenţiei.

Hotărârea poate fi atacată cu recurs la Curtea de Apel Chişinău în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Chişinău (*sediul Buiucani*).

Preşedintele şedinţei,
Judecător, Elena Costiuc,